

องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

THE ZOOLOGICAL PARK ORGANIZATION OF THAILAND UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF H.M. THE KING

267/1 ถนนประชาราษฎร์สาย 1 แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800 โทร 0 2587 0055 โทรสาร 0 2587 0051, 0 2587 0060

267/1 Pracharat 1 Rd., Bangsue, Bangkok 10800 Thailand Tel. (662) 587 0055 Fax. (662) 587 0051, 587 0060 www.zoothailand.org

ข้อบังคับองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย

ว่าด้วยสิทธิประโยชน์ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๗ (๓) (๔) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ คณะกรรมการองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทยจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๙

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“องค์การ” หมายความว่า องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย เพื่อรับค่าจ้างเป็นรายวันหรือรายเดือน แต่ไม่รวมถึงผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างทำของ ผู้ปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และลูกจ้างโครงการทุกประเภท เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ทำสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานโดยจ่ายค่าจ้างค่านวมเป็นรายเดือน

“ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ทำสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานโดยจ่ายค่าจ้างค่านวมเป็นรายวัน

-๒- / หมวด ๑ ...

หมวด ๑

คำทดแทน

ข้อ ๕ ในหมวดนี้

“คำทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามข้อบังคับนี้ สำหรับการประสบอันตราย สูญหาย เจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายของลูกจ้าง

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือการป้องกันรักษาประโยชน์หรือการปฏิบัติตามคำสั่งขององค์การ

“สูญหาย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปในช่วงทำงาน หรือปฏิบัติตามคำสั่งขององค์การ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตาย เพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงาน หรือปฏิบัติตามคำสั่งขององค์การรวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำเพื่อไปทำงานในองค์การ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒๐ วันนับแต่วันที่เกิดเหตุขึ้น

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย เนื่องจากการทำงานให้แก่องค์การ ด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือโรคซึ่งเกิดขึ้นจากการทำงานตามที่คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้กำหนดชนิดของโรคขึ้น

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ หรือของร่างกายหรือสูญเสียสภาพปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์กำหนด

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล ค่าห้อง ค่าอาหารและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทา หรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้หรือวัตถุที่ใช้ทำหน้าที่แทน หรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายนั้นด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูและหรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งสูญเสียอวัยวะบางส่วนหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย หรือทุพพลภาพสามารถทำงานที่เหมาะสมตามสภาพร่างกายได้

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้าง หรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย เนื่องจากประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้เป็นค่าทดแทนค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานและค่าทำศพ

“เงินเดือนค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือนในเดือนที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรืออัตราค่าจ้างรายวันสุดท้ายคูณด้วยสี่สิบหกสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายวัน

ข้อ ๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายเจ็บป่วยหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ให้องค์การจ่ายค่ารักษาพยาบาลทันทีเท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราตามที่คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้องค์การจ่ายค่าทำศพเป็นจำนวน ๓ เท่าของค่าจ้างที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับในเดือนสุดท้ายที่ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้องค์การจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ตามที่คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์กำหนด

ข้อ ๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากองค์การ

(๑) บิดามารดา

(๒) สามีหรือภรรยา

(๓) บุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี หรือมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ให้มีสิทธิรับได้ไม่เกินอายุ ๒๕ ปี

(๔) บุตรซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี แต่ทุพพลภาพ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย หรือบุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายใน ๓๑๐ วันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุสูญหาย มีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ถ้าไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้องค์การจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างที่ตายก่อนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าว จะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดการอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหายด้วย

ให้ผู้มีสิทธิดังกล่าวได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน หากผู้ได้รับส่วนแบ่งผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตายหรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่ หรือมิได้สมรสแต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีหรือภรรยากับชายหรือหญิงอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้สิทธิได้รับเงินทดแทนของบุคคลดังกล่าวเป็นอันยุติ

การได้รับส่วนแบ่งเงินทดแทนตามข้อนี้ ถ้ามิได้รับส่วนแบ่งในคราวเดียวกันทั้งหมดให้รับส่วนแบ่งได้ไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างประสบอันตรายเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ข้อ ๑๐ องค์การไม่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย และสมรรถภาพในการทำงาน ให้แก่ลูกจ้างในการประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างเสพของมึนเมา หรือสารเสพติดอื่นๆ จนไม่สามารถครองสติได้

(๒) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองหรือผู้อื่นประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

ข้อ ๑๑ การพิจารณาวินิจฉัย และดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ตามที่คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธกำหนด

ข้อ ๑๒ ในการจ่ายเงินทดแทน องค์การจะนำหนี้อื่นมาหักเงินทดแทนมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

ค่าชดเชย

ข้อ ๑๓ ในหมวดนี้

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่องค์การจ่ายให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนเมื่อเลิกจ้าง ก่อนครบเวลาตามสัญญาจ้างนอกเหนือจากเงินประเภทอื่นซึ่งองค์การตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง

ข้อ ๑๔ ให้องค์การจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนที่ทำงานติดต่อกันครบ ๑๒๐ วัน แต่ไม่ครบ ๑ ปี โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่องค์การสั่งให้หยุดงาน เพื่อประโยชน์ขององค์การ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างอัตราสุดท้าย ๓๐ วัน หรือไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างของการทำงาน ๓๐ วัน สุดท้ายสำหรับลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน ซึ่งได้รับเงินเดือนค่าจ้าง ตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

การเลิกจ้างตามข้อนี้ หมายความว่า การกระทำใดที่องค์การให้ออก หรือไล่ออกจากการปฏิบัติงานโดยที่ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนไม่ได้กระทำผิดตามข้อ ๑๕ หรือในกรณีที่องค์การไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไป และไม่จ่ายค่าจ้างให้ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ และหมายความรวมถึงกรณีที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงาน และไม่ได้รับค่าจ้าง เพราะเหตุที่องค์การไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่การจ้างลูกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น ซึ่งจะกระทำได้สำหรับการจ้างงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว ที่มีกำหนดการสิ้นสุดเป็นการจ้างตามฤดูกาล หรือเป็นงานตามโครงการซึ่งองค์การและลูกจ้างตกลงทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือ โดยมีกำหนดวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของการจ้างไว้ และให้หมายความรวมถึงกรณีที่สัญญาจ้างดังกล่าวสิ้นสุดลงแล้ว แต่งานยังไม่แล้วเสร็จ หากองค์การและลูกจ้างตกลงต่อสัญญาจ้างกันอีก ระยะเวลาการจ้างทั้งสิ้นรวมแล้ว จะต้องไม่เกินระยะเวลาการจ้างตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างฉบับแรกด้วย

ข้อ ๑๕ องค์การไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่องค์การ

(๒) จงใจทำให้องค์การได้รับความเสียหาย

(๓) ผ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงานหรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายขององค์การ และองค์การได้ตกเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่กรณีร้ายแรง องค์การไม่จำเป็นต้องตกเตือน

ทั้งนี้ หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ลูกจ้างได้กระทำความผิด

(๔) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา ๓ วันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้องค์การได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๖) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

หมวด ๓

การรักษาพยาบาล

ข้อ ๑๖ ในหมวดนี้

“การรักษาพยาบาล” หมายความว่า การให้บริการด้านการแพทย์ และสาธารณสุข โดยตรงแก่ลูกจ้างรายเดือน เพื่อการรักษาโรค การตรวจวินิจฉัย การฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาล ในสถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชน

ข้อ ๑๗ ให้ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองเท่านั้น

ข้อ ๑๘ ให้นำข้อบังคับองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล มาใช้บังคับกับสวัสดิการการรักษาพยาบาลเฉพาะตัวของลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนโดยอนุโลม

หมวด ๔

เงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตร

ข้อ ๑๙ ในหมวดนี้

“เงินบำรุงการศึกษา” หมายความว่า เงินประเภทต่างๆ ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

“เงินค่าเล่าเรียน” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมการเรียน หรือค่าธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งสถานศึกษาเอกชน เรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

“บุตร” หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุครบ ๓ ปีแต่ไม่เกิน ๒๕ ปี
ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม และบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒๐ ให้ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรตามข้อบังคับ
นี้ เว้นแต่จะได้รับทุนการศึกษาจากหน่วยงานหรือบุคคลอื่น

หมวด ๕

ค่าล่วงเวลาและค่าทำงานในวันหยุด

ข้อ ๒๑ ในหมวดนี้

“ค่าล่วงเวลา” หมายความว่า เงินที่องค์การจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นการตอบแทนการทำงาน
ล่วงเวลาในวันทำงาน

“ค่าทำงานในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่องค์การจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นการตอบแทนการ
ทำงานในวันหยุด

ให้กำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างที่
ทำงานอันมีลักษณะ คุณภาพ และปริมาณเท่ากัน หรืองานที่มีค่าเท่าเทียมกันในอัตราเท่ากันไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะ
เป็นชายหรือหญิง

การทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุดของลูกจ้างให้เป็นไปตามข้อบังคับองค์การสวนสัตว์
แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าล่วงเวลาและค่าทำงานในวันหยุด

ข้อ ๒๒ ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับข้อบังคับนี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และให้คำวินิจฉัย
ของผู้อำนวยการเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายชวลิต ชูขจร)

ประธานกรรมการองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย